

Műválság avagy megszorítások 1988-tól 2008-ig

A mai, és minden korábbi „válságra“ azért volt és van szüksége a mindenkor „magyar“ parazita-hatalomnak, hogy mindig tovább és tovább szoríthassák a prést, a sorvasztandó és nincstelenítendő magyarság nyakán. Ezt az országrontó söpredéket ugyanis csak az az egy dolog érdekli és élte, hogy, amíg a lakosság zsebében egyetlen egy fillér is van, azt hogyan lehet kiszalogatni onnan. Ennek ára az ország fosztókat csak színleg nem érdekli, hiszen ez az ár, maga is cél! Ezért aztán a válságokat, mint kitűnően profitáló gazdasági eszközt, időről időre be kell vetni. Leginkább akkor, amikor egy népet látszatra már nem lehet tovább terhelni. Hiszen a válság hallatán az istenadta nép elérékenyül és további komoly áldozatok vállalására hajlandó, a paraziták legnagyobb meglepedésére és öröme-re.

Nézzük meg hát ezeket a mi nagyobb válságainkat!

Az első Válság

Amikor a magyarországi tősgyökeres zyonvörös paraziták a nyolcvanas évek végén hatalmukat veszni látták, mentőöv gyanánt, az örök készenléti állapotban lévő Merlin-kalapból szépen előhúzták Mammon legjobb tábornokát, a nagy veszítőt, a váló professzionista Vál-Ságot. Miközben létrehozták kaleidoszkópszerű egypártjukat, ahova ugyan a saját tetszésük szerinti színkálát preferálva (vörös, kék, zöld, sárga, stb.), de valamelyikbe, minden judeobolseviknak be kellett lépnie, hogy utána, a Válság leküzdése érdekében és a rózsadombi paktum értelmében, rendszer módszert és gazdát válthassanak.

A Válság előképét felvázoló Medgyessy Petrov, még 1988-ban, mint miniszterelnök-helyettes arról regélt, hogy az egészségügyön, az oktatáson és a társadalombiztosításon nem szabad spórolni, viszont csökkenteni kell a katonai kiadásokat, a vállalati támogatásokat, a központi apparátust és az állami beruházásokat.

Aztán a Válság és a Hatalom természetrajzának megfelelően, az első meggymentes medgyes-regéből szemernyi valóság sem lett, hiszen minden Medgyessy-féle nemes kijelentés, a közeg törvényszerűségei miatt, önálló életre kelt, és elszabotálta jeles gazdája nemes gondolatait és természetszerűen minden javaslat ellenkezően valósult meg. Így a nem szűnő Vál-Ság ellen hatékonyabb fegyvereket kellett bevetni. S az egyre betegbé váló országhajtó, a világszerte ismert, de errefelé, taktikai okok miatt, eddig elmellőzött csodaszerelel, a Rendszer Váltás nevé, ám csöppet sem makulátlan áfiummal kezdték kezelni. Még a néma falak is azt zengték ezután mindenfele: azért ez a (felemás) csodaszerelel, hogy a kialakult tarthatatlan helyzet megszűnjön, és mindenkinek jobb legyen!

Ennek ellenére, mifelénk, valahogy mégis rosszabb lett. Hiszen hamarosan kiderült, hogy a Rendszer Váltás csak egy ócska placebo volt, amitől azonban a placebofolyósító karmesterek, akik hittek a szerben, mégis egyre jobban lettek. Ekkor vetette oda nekünk az axelli Antall Jozefusz nevű élre tett zsidó, hogy „tetszetek volna forradalmat csinálni“, hiszen az még szerinte is jobb gyógyító szer lett volna bajainkra. Igaz, csak a miénk! Ezért azt senki sem szorgalmazta. Aztán persze ez az elhíresült mondat, meg az előre eltervezett hátsó szándék, utcára vitte azokat is, akiknek rosszabb lett, de miután forradalomra csak axelljóska gondolt, ezért a csigabiga házas megszorítottak mindössze egy jókora úttorlaszt képeztek, mire a veszprémi horváth torlaszgyérítésként lövetni akart, hogy azt utcai akadékok ne akadályozzák a placebo szabad folyását. Ez volt a híres-hírhedt taxis-blokád 1990. október 25-én. Ekkor jelentette ki a dörzsölt Axell, hogy az ország rendkívül súlyos gazdasági helyzetben van.

Emiatt persze az Új Kor hajnalán, karácsonyi ajándékként, azon íziben meg is jelent a félelmes erejű Vál-Ság, teljes hadrendben és pompás fegyverzetében. A szemfüles országjavítók és a kitűnő zsebmenedzser Vál-Ság legyűrése gyanánt, úgy szétprivatizálták az

országot, hogy abból 1995-ben ismét egy tekintélyes Vál-Ság kerekedett.

A második Válság

Az axelli zsidó válságkezelés sikerén felbuzdulva, az ország teherkereső lakossága annyira felbátorodott, hogy nyíltan a szelíd és rendkívül érzékeny vörös ördögök hatágú karmaiban keresett magának megnyugtató menedéket. Hiszen az axelli értékátalkító markáns gyógymód után a többség akkor úgy vélte, hogy a vörös kutyából bizony lehet még egy szépen formázott szociálisan fogékony fehér sódar. Ezért egy olyan öldöklős pufajkás ugatásra bízta a saját sorsát, aki úgy megbokrosodott fene nagy hataloméhében, hogy ő már nem is szalonnát, hanem egyenesen egy halom töpörtyűt volt képes feltálni az ország üres asztalára. Hirtelenjében annyi lett a bokros töpörtyű, hogy abba lassan egészen beletöpörödünk.

A jó öreg Válság persze látszólag megint vesztett, hiszen 1995. március 12-én - bokrosi módon - megnyirbálták a szociális ellátórendszereket, bevezették a forint csúszó leértékelését, a vámpótlékot és a tandíjat, megszűnt a fogászat ingyenessége, csökkent a fillérekért előállított, de tízezerért eladott gyógyító szernek mondott vegyi kutyvaszok állami támogatása. A Vál-Ság erőszakos és durva jelenetei miatt felemelték a kötelező nyugdíjkorhatárt. A bér reálértékét, hogy ne emelkedjen szédítő magasságba, mélyen lemachinálták az 1989-es szint alá. A közigazgatásban csökkentették vagy éppen eltörölték a különböző juttatásokat és nagymértékű létszámleépítésre adtak utasítást. Csak-hogy az utasítás, a parancsolós fajtája miatt úgy elutasította az utasítást, hogy a létszám stikában, a munkavégzés ráta javára, látványos gyarapodásnak indult. Végül a bokorba kötött válságkezelés nyomán, cirka tíz év múltán, a szétvertnek hitt Vál-Ság, hogy-hogy nem, ismét annyira felépült, hogy a hivatalos berkekben újra Válságot kezdtek kiáltozni.

A harmadik Válság

Még az őszi böszme színrelépése előtt az országrontók, az első látszólagos válságkezelési eredmények láttán, hatalmi helyzetük megszilárdítása érdekében, a már egyébként szinte teljesen lepusztított és szétrabolt országban, szinte hihetetlen, de további, nagymértékű osztoztatásba és fosztogatásba kezdtek. A maradék került terítékre ekkor, és a nagy részét szét is privatizálták, maguk közt, mondván „dübörög a gazdaság“, tehát van miből, miközben a Vál-Ság jelent meg ismét, teljes fegyverzetben.

A 2006-os törvénytelen hatalomra kerülése előtt, a zsidó családba benősült gyurcsányi is gyarapodást ígért, aztán ennek ellenére június 10-én „nem fog fájni“ felkiáltással bejelentette, hogy az adócsökkentést elhalsztják, sőt a kormány megemeli a közterheket és új adófajtákat vezet be. Megszüntették több hitelkedvezményt, és megkezdődtek a vagyonosodási vizsgálatok, és ellenfelek és a kisemberek körében. Megemelték azt az áfát, melyet a választás előtt leszállítottak. A többi között drágult a gáz, a távhő, az áram, a közlekedés és még jó néhány szolgáltatás.

A negyedik Válság

A válságkezelés hatására megjelentek a bűvös reformok. Reform, reform hátán lovagolt, de olyannyira, hogy abba még a gazdaság is beleremegett - a kopteres hörcsög szerint beledübörgött. Mégis két év elteltével a reform reformja sem hozott megváltást, csak vért, verítéket és könnyeket. Ám most megint nagy a baj, hisz „nemzeti“ csúcson dugta össze fejét a hatalmat lopott, s rég levitézlett „ellenzéke“. Ez már döfi! A parlamenti semmiért sem felelős kivonulók „összinte nemzetféltésük“ okán összebortak a kivonulás okozójával.

Itt hát valóban (V)ÁLSÁG van.

Nincs már ország, csak papíron. Mindent kiárusítottak. Éhbérért foglalkoztattak és foglalkoztatnak milliókat. Megalázó nyugdíjakat fizetnek azoknak, akik a folytonos válságkezelés nyomán, élet helyett, éjt napallá téve robotoltak, és az örökös válságkezelésbe beleözöltek és megnyomorodtak. Még sincs semmink, csak a jól megérdemelt Válságunk.

Válság van, tehát hozunk újabb áldozatot! Kéri ezt az országrontó-fosztó galád söpredék, hogy nekik még több és még jobb legyen.

Fogjunk hát össze, és ki-ki tegyen érte valamit? Áldozunk? S ha van még valami a zsebekben, azt, nosza, gyorsan vegyük csak ki íziben? S mit még, s meddig? Az idők végezetéig? És az utolsó lyukas fillérig?

Valóban?

Akkor hát, fogjunk össze, és segítsük a gazembereket, a még jobb létükhöz!

Nosza rajta! Hiszen számosan, balgaságukban, még most is hisznek az országfosztó köztörvényes szemfényvesztőknek.

Nekik kevés volt Öszöd és 2006. október huszonharmadika!

Aztán acsarkodjunk egymásra, hogy: „Te ezt nem érdemled, te azt nem! Neked ez se jár, neked az se jár! De mindig csak Neked. Mert én egészen más vagyok. Én hozom az áldozatot, de te, te... szegyetelen! A levegőt sem érdemled, mert előlem veszed azt el...“

Miközben a válságkeltők ezeken jó nagyokat röhögnek!

S miközben az országrontók totálisan kirabolták és lepusztították ezt az országot, a plebs ezen „jeles“ tagjai, igazi „válságmenedzserei“, a tapsolók - pontosabban: a legtöbbször öntudatlanul, a haza árulói -, pedig azon törik a fejüket, hogyan lehet ezt a műválságot leküzdeni. Ezek között, még olyanok is akadnak, akik megvonnák az éhbérre se elegendő nyugdíjasok járadékát is (még a szóban is benne van, a jár, tehát nem könyörödomány!) - mondván ők keresik meg nekik a nyugdíjat -, azoktól, akik egész életükben keményen megdolgoztak azért, és a bérükhöz viszonyítva nem kevés nyugdíjjárulékot fizettek. Ezzel az erővel persze azt is lehetne mondani, az ekképp gondolkodóknak, hogy az előttük álló - vélhetően - hosszú életben, majd a „válságmentes“ időkben (ami egyébként sosem volt, és a jelen keretek közt soha nem is lesz) kereshetnek még elég pénzt maguknak, így most, e fene nagy válságban, vállaljanak némi áldozatot és tegyenek meg már annyit a saját szebb jövőjük érdekében, hogy ebben a válságos helyzetben, ifjonti lelkületből, in-

gyen dolgozzanak, hogy az országrablók minél könnyebben helyre tudják hozni a saját zsebügyeiket és továbbra is minél jobban élhessenek. Az előre megtervezett kor kitermelte azon kóros szellemeit, akik féktelen egoizmusuk következtében, és vélt jólétük reményében, illetve a nemzés és előrelátás hiányában nemcsak az utódaikat semmisítik meg, hanem oktalanságukban még az elődeiket is felfalják, kivágva önön maguk alól a saját gyökereiket. Felzabálják a múltat és a jövőt. Ők vajon mire számíthatnak? Itt a válság egyik ára és következménye, melyre a válságépítőknél olyan szükségük van, mint a lélegzőknek az éltető levegőre.

S épp ezért nem lehet csak az országrontókat hibáztatni, mivel pusztító tevékenységükhöz kellett, s kell az a balga közeg, amely ezt megengedte és eltűrte. A gonosz diadalához csak annyi kell, hogy a jók ne tegyenek ellene semmit se! Az efféle lelkület, meg a féktelen egoizmus, nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy az országot eluraló paraziták számára lehetővé váljon az ország folyamatos kifosztása, és vele a műválság megteremtése. Leküzdésének egyetlen módja az össznemzeti ellenállás, de minden szinten!!!

Hogy a valódi rendszerváltás, és a gyökeres, nem zsidók irányította magyar politikai, társadalmi-gazdasági átalakulás végre megtörténhessen, hogy az efféle műválságok ne tehessenek kárt SOHA TÖBBÉ ebben a nemzetben.

Akkor majd arra is lesz esély, hogy AZ ELRA-BOLT EZERMILLIÁRDOK visszakerülnek jogos tulajdonosához: a Magyar Nemzethez.

2008. október 31., péntek – szivmagyar.blog
www.nemzetihirhalo.hu

